

كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ

له ابوهريره رضي الله عنه خخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللّهِ وَبِحَمْدِهِ». «دوه كلمې دي چې په ژبه سپكې، په تله كې درنې او رحمان - ذات - ته محبوبې دي: سُبْحَانَ اللّهِ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ اللّهِ وَبِحَمْدِهِ»، يعنې پاكي عظيم الله لره ده، پاكي او ستاينه الله لره ده
[[صحيح]] [متفق عليه دي (بخاري اومسلم دواړو روايت كړي دي]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د دوو كلمو په اړه خبر وركوي چې يو سړى يې له سختې پرته او په هر حالت كې ويلي شي او دا چې په تله كې يې اجر ډير لوى دى، او دا چې زمونږ رب؛ رحمان ذات يې خوښوي. سبحان الله العظيم، سبحان الله وبحمده؛ ځكه چې پدې دواړو كلمو كې الله تعالى په لويې او كمال سره ياد شوى، او له نقص څخه يې پكې پاكي بيان شوي ده.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5507>

